

at han ikke længere kan arbejde som Typograf og Kontorist og vanskelig kan erholde andet Erhverv. Han henvender sig derfor til Folketinget for ved dets Hjælp at faa Invalideunderstøttelse, da han forgæves har ansøgt Invalidebestyrelsen og Finansministeren derom, idet man ikke har kunnet anse ham for berettiget til Forsørgelse som Invalid.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Finansministeren.

26. Fra Chr. Kortegaard Christensen af Skovsted om Invalideforsørgelse. (Indbragt den 5te November 1890 af Folketingsmanden for Thisted Amts 1ste Valgfreds, Bach).

Andrageren antager, at han er berettiget til Invalideforsørgelse i Henhold til Lov af 1ste Marts 1889, fordi den Svagheit, der i 26 Aar har holdt ham i Sengen eller paa en Stol tæt ved Sengen, efter hans Mening stammer fra Krigens Strabadser, der to Gange bragte ham paa Lazaret. Fra Centralkomiteen har han 80 Kr. aarlig, og sit Ophold har han hos sin 85aarige Moder, der er Aftægtskente. Da han paa flere Andragender har modtaget Afslag paa Grund af forskellige Oplysninger, der have været indhentede til Sagens Behandling, og ifølge hvilke der ikke kan tilstaa ham Invalideforsørgelse herved efter den almindelige Invalidelov eller efter Loven af 1ste Marts 1889 § 5, andrager han om Tingets Bistand til at erholde en saadan.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Finansministeren.

107. Fra 1825 Behøvere af Ringløbing Amt om Tilvejebringelsen af et nyt Indløb til Ringløbing Fjord. (Indbragt den 6te Februar 1891 af Folketingsmanden for Aalborg Amts 1ste Valgfreds, Tutein).

Andragerne, dels Fiskere, dels Landmænd fra Egnen omkring Ringløbing og Stabil Fjord bemærke, at de med Opmærksomhed have fulgt Forhandlingerne paa Rigsdagen angaaende Gennemstæringen af Klitten mellem Ringløbing Fjord og Besterhavet, da Resultatet deraf vil have en stor Betydning for Egnen, særlig isjnesaldende for Fiskeriet, dog ogsaa for Landbruget. De tolke derfor deres Trang til en snarlig Afgørelse af Spørgsmaalet. Idet de fremhæve, at Gennemstæringens Punkt II er den, som bedst er i Stand til at faa Egnens Beskyttelse, udtale de, at saafremt Regering og Rigsdag ikke maatte finde sig besøjet til at anlægge et sikret Udløb, da er det deres Bøn, at en simpel Gennemstæring snarest mulig maa blive udført. Med Hensyn til en løs Gennemstæring finde de Anledning til følgende Bemærkninger: Naar Forholdene i Nymindegabs Udløb føres tilbage til det, de vare for ca. 40 Aar siden, vil Tilstanden baade for Fiskeri og Landbrug utvivlsomt blive ret taalelig. Hvad der fordres for, at dette kan ske, er, at det gamle Udløb stoppes, og Sandrevlen ved den saakaldte Normandskrog gennemstæres, samt at den saakaldte Gøbedæmning aabnes for Udstrøm fra Ringløbing Fjord, hvilket forhaabentlig uden Vanskelighed kan ordnes. Før denne Dæmnings Opsørelse havde Ringløbing Fjord 2 Forbindelsesveje med Nymindegabstrømmen, og dette bevirkede, at baade Vandførelsen i Fjorden foregik hurtigere, og Strømmen havde tilstrækkelig Styrke til at holde Udløbet frit for Sanddannelser; Udløbet holdt sig derfor ogsaa i en Del Aar paa samme Sted og tillige saa dybt, at det aarlig passeredes af mange mindre Koffardfiske. En Tilbagevenden til disse Forhold vil efter Vandbygningsdirektørens billigste Overflag kunne naas for 58,000 Kroner, og de nære slet ingen Tvivl om, at en saadan Foranstaltning vil være heldbringende for Egnen; tillige forekommer det dem, at de have et billigt Krav paa en saadan Haandskræftning fra Statens Side, da den af sin Domane, Tipperne, der er beliggende i Nærheden af Nymindegabs Udløb, har indvundet adskillige 100,000 Kroner, og Domænenes Fremkomst utvivlsomt har været meget medvirkende til de flette Forhold, hvorunder de nu befinde sig. Desuden vil en livligere Forbindelse mellem Hav og Fjord udøve en gavnlig Indflydelse paa Domænenes Afgrøder baade i Mængde og Godhed.